

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. ledna 2018 – Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-433/15) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Mléko a mléčné výrobky — Doplnková dávka z mléka — Hospodářské roky 1995/1996 až 2008/2009 — Nařízení (ES) č. 1234/2007 — Články 79, 80 a 83 — Nařízení (ES) č. 595/2004 — Články 15 a 17 — Porušení — Neuhrazení dávky ve stanovených lhůtách — Nevymáhání v případech neuhrazení dávky“

(2018/C 104/02)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Rossi, D. Nardi a J. Guillem Carrau, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s P. Gentilim a S. Fiorentinem, avvocati dello Stato)

Výrok

1) Italská republika tím, že nezajistila, aby doplnková dávka dlužná za množství vyprodukovaná v Itálii nad rámec vnitrostátní kvóty od prvního hospodářského roku, ve kterém se doplnková dávka v Itálii skutečně uplatnila (1995/1996), až do posledního hospodářského roku, v němž vznikl přebytek produkce v Itálii (2008/2009),

- byla skutečně přičtena k tíži jednotlivých producentů, kteří se podíleli na každém z překročení produkce, a
- byla včas uhrazena na základě předchozího oznámení dlužné výše odběratelem nebo producentem v případě přímých prodejů, nebo
- nebyla-li uhrazena ve stanovené lhůtě, aby byla zaregistrována a případně vymáhána od těchto odběratelů nebo producentů,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 1 a 2 nařízení Rady (EHS) č. 3950/92 ze dne 28. prosince 1992, kterým se zavádí doplnková dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků, z článku 4 nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků, z článků 79, 80 a 83 nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů), jakož i, co se týče prováděcích předpisů Komise, z článku 7 nařízení (EHS) č. 536/93 ze dne 9. března 1993, kterým se stanoví prováděcí pravidla týkající se doplnkové dávky v odvětví mléka a mléčných výrobků, z čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 1392/2001 ze dne 9. července 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 3950/92, jakož i na posledním místě z článků 15 a 17 nařízení (ES) č. 595/2004 ze dne 30. března 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady č. 1788/2003, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1468/2006 ze dne 4. října 2006.

2) *Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 354, 26.10.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 23. ledna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – F. Hoffmann-La Roche Ltd a další v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Věc C-179/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Hospodářská soutěž — Článek 101 SFEU — Kartelová dohoda — Léčivé přípravky — Směrnice 2001/83/ES — Nařízení (ES) č. 726/2004 — Tvrzení týkající se rizik plynoucích z používání léčivého přípravku, na který se nevztahuje registrace léčivého přípravku (mimo RLP) — Vymezení relevantního trhu — Vedlejší omezení — Omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu — Výjimka“

(2018/C 104/03)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: F. Hoffmann-La Roche Ltd, Roche SpA, Novartis AG, Novartis Farma SpA

Odpůrce: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

za přítomnosti: Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds), Società Oftalmologica Italiana (SOI) – Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna, Altroconsumo, Regione Lombardia, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Výrok

- 1) Článek 101 SFEU je třeba vykládat v tom smyslu, že pro účely jeho uplatnění může vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž zahrnout do relevantního trhu kromě léčivých přípravků povolených k léčbě předmětných onemocnění i další léčivé přípravky, jehož registrace léčivého přípravku se na tuto léčbu nevztahuje, který se ale k tomuto účelu používá, a nachází se tedy v konkrétním vztahu zastupitelnosti s první uvedenými léčivými přípravky. K určení toho, zda takový vztah zastupitelnosti existuje, musí tento orgán, pokud příslušné orgány nebo soudy provedly přezkum slučitelnosti dotčeného výrobku s použitelnými ustanoveními upravujícími jeho výrobu nebo jeho uvádění na trh, zohlednit výsledek tohoto přezkumu, zhodnocením jeho případných účinků na strukturu poptávky a nabídky.
- 2) Článek 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že kartelová dohoda uzavřená mezi dvěma stranami licenční smlouvy týkající se využívání léčivého přípravku, která za účelem snížení konkurenčního tlaku na používání tohoto léčivého přípravku pro léčbu daných onemocnění, směřuje k omezení jednání třetích stran spočívajícího v podporování užívání jiného léčivého přípravku k léčbě stejných onemocnění, není vyňata z působnosti tohoto ustanovení z důvodu, že by tato kartelová dohoda byla ve vztahu k uvedené smlouvě vedlejší.
- 3) Článek 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že kartelová dohoda mezi dvěma podniky uvádějícími na trh dva konkurenční léčivé přípravky, která se v kontextu vyznačujícím se nejistotou vědeckých poznatků týká šíření u Evropské agentury pro léčivé přípravky, zdravotnických pracovníků a široké veřejnosti klamavých informací o nežádoucích účincích užívání jednoho z těchto léčivých přípravků pro léčbu onemocnění, na které se nevztahuje jeho registrace léčivého přípravku, s cílem snížení konkurenčního tlaku vyplývajícího z tohoto užívání na užívání druhého léčivého přípravku představuje omezení hospodářské soutěže „z hlediska účelu“ ve smyslu tohoto ustanovení.